

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. Враца, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, Ш-ТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет
и първа година в следния състав:

Председател: Евгения Г. С.

Членове: Пенка Т. Петрова
Ана Б. А.а-Методиева

като разгледа докладваното от Евгения Г. С. Въззивно гражданско дело №
20211400500299 по описа за 2021 година

Производството е образувано по въззивна жалба вх.№ 267496/26.04.2021 г.,
подадена от Е. С. С. и Т. С. С. против Решение № 260202/06.04.2021 г. по гр.д.№ 9/2020
г. по описа на Районен съд-Враца.

В жалбата се поддържа, че решението е изцяло неправилно и е постановено при
неизяснена фактическа обстановка. Твърди се, че първоинстанционният съд е
допуснал съществени процесуални нарушения, изразяващи се в следното:

- неоснователен отказ за допускане на ДНК експертиза, който е довел до
възпрепятстване доказването на направеното от ищите оспорване на произхода на Д.
С. С. от С. К. С.;

- обосноваване на съдебния акт с противоречиви официални документи, без да
се излагат мотиви кои от тях и защо се кредитират от съда;

- даване ход на делото в открито с.з. на 17.12.2020 г., въпреки направеното от
ищеца Е.С. искане за отлагане на делото, представения болничен лист и фактът, че не е
имал процесуален представител, което е довело до приемане на съдебно-почеркова
експертиза, която по-късно е оспорена от ищите;

- липсата на мотиви в съдебния акт по възражението на ищите за
несъответствие между представения от кмета на с.*** Акт за граждански брак №
1/26.12.1983 г. и представения такъв акт от ищеца Е.С., сниман от актовата книга на
с.***;

- липсата на мотиви в съдебния акт по наведените от ишците доводи, че представените по делото лични картони на С. К. С., Л. Ц. С. и Д. С. С. не съдържат съществени реквизити и са преработвани, поради което не следва да бъдат кредитирани като доказателства;

- неоснователен отказ за допускане на повторна и допълнителна комплексна съдебно-техническа и почеркова експертиза, въпреки различието в съдържанието на представените по делото документи;

- безкритично изключване от доказателствения материал по делото на представените от ишците удостоверение за наследници и удостоверение за родствени връзки.

В жалбата се навеждат доводи, че решението е неправилно и необосновано в частта, в която се допуска делба при еднакви квоти и съделители по отношение на всички делбени имоти, без да се обсъдят свидетелските показания, от които се установява, че поземленият имот с идентификатор 500.360, находящ се в с.***, с площ 3 384 кв.м. и част от построените в него сгради с идентификатори 500.360.1 и 500.360.8 са били собственост на К. Д. С., а друга част от сградите в имота с идентификатори 500.360.5, 500.360.6, 500.360.10 и 500.360.11. са били построени и са собственост на сина му С. К. С..

Прави се искане обжалваното решение да бъде отменено и делото да бъде върнато на първоинстанционния съд за продължаване на процесуалните действия по събиране на доказателства, като след изясняване на спора от фактическа страна да бъде постановено решение, с което да бъде допусната делба при следните условия:

1. На имоти, останали в наследство от К. Д. С., представляващи УПИ I и УПИ XIII, кв.42 по плана на с.***, общ.Криводол и съставляващи поземлен имот с идентификатор 500.360, с площ 3 384 кв.м., при граници: ПИ 500.361 на И. Г. С. и ПИ 500.371 на Ц. В. Б., ведно с построените в имота двуетажна масивна жилищна сграда, с площ 75 кв.м., с идентификатор 500.360.1 и паянтова селскостопанска сграда, с площ 55 кв.м. с идентификатор 500.360.8, при съделители и квоти на участие в делбата: Б. К. Г. – 1/2 ид.ч., Е. С. С. – 1/6 ид.ч., Т. С. С. – 1/6 ид.ч. и Л. Ц. С. – 1/6 ид.ч.;

2. На имоти, останали в наследство от С. К. С., застроени в описания поземлен имот и представляващи двуетажна масивна жилищна сграда, с площ 100 кв.м. с идентификатор 500.360.5, двуетажна масивна жилищна сграда, с площ 76 кв.м. с идентификатор 500.360.6, паянтова стопанска сграда, с площ 11 кв.м., с идентификатор 500.360.10 и двуетажна паянтова селскостопанска сграда, с площ 22 кв.м., с идентификатор 500.360.11, при съделители и квоти на участие в делбата: Е. С. С. – 1/3 ид.ч., Т. С. С. – 1/3 ид.ч. и "Силедо" ЕООД – 1/3 ид.ч.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК е постъпил отговор от адв.П.С., като пълномощник на Б. К. Г., в който се оспорва основателността на въззивната жалба. Навеждат се доводи, че исканията на ишците са правени многократно пред районния съд и по

същите има произнасяне. Иска се решението да бъде потвърдено като правилно, обосновано и законосъобразно, както и да бъдат присъдени разноси за въззивната инстанция.

В същия срок е постъпил и отговор на жалбата от "Силедо" ЕООД и Л. Ц. С., чрез пълномощника им адв.М.М.. Въззиваемите считат, че не са налице сочените от въззивниците пороци на първоинстанционното решение и че въз основа на законосъобразно събран доказателствен материал, при правилно приложение на материалния закон и спазване на процесуалните правила, районният съд е достигнал до обоснован и правилен краен извод за допускане на съдебна делба. Намират, че правилно са определени правата на съделителите, като развиват подробни фактически и правни съображения в тази насока. Навеждат доводи, че ищите не са доказали твърдението си, че С. К. С. е придобил по давностно владение поземления имот и част от построените върху него сгради, както и твърдението, че тези сгради са построени без принос от Л. Ц. С.. Считат за неоснователни наведените в жалбата оплаквания за допуснати процесуални нарушения. Молят за потвърждаване на обжалваното решение като валидно, допустимо и правилно, както и за присъждане на деловодни разноси за въззивната инстанция.

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в рамките на законоустановения срок по чл.259, ал.1 ГПК и срещу обжалваем съдебен акт.

При извършената служебна проверка по реда на чл.269, изр.1 ГПК въззивният съд намира, че първоинстанционният съдебен акт е валиден и допустим.

За да се произнесе по правилността на обжалваното решение, настоящият съдебен състав взе предвид следното:

Районен съд-Враца е сезиран от Е. С. С. и Т. С. С. с иск за делба на наследствени недвижими имоти.

В исковата молба с вх.№ 87/03.01.2020 г., както и в допълващата я молба с вх. № 3617/24.02.2020 г., се сочи, че наследници на К. Д. С. към момента на откриване на наследството му – 09.07.2006 г. са били неговата преживяла съпруга Е. В. С., починала на 31.12.2018., дъщеря му Б. К. Г. и синът му С. К. С., починал на 14.08.2017 г. Посочва се, че към момента на откриване на наследството на С. К. С. негови наследници са били втората му съпруга Л. Ц. С., синовете му от първия брак Е. С. С. и Т. С. С., както и синът му от втория брак Д. С. С., починал на 06.06.2019 г. Соци се също, че към момента на откриване на наследството на Д. С. С. негов законен наследник е майка му Л. Ц. С.. В исковата молба се прави оспорване на произхода на Д. С., като се твърди, че същият не произхожда от С. К. С..

Твърди се, че на 30.01.2018 г. с договор за продажба на наследство по чл.212 ЗЗД Л. Ц. С. и Д. С. С. са продали на "Силедо" ЕООД, представлявано от управителя Д. С. С., наследствените си права от общия им наследодател С. К. С., като договорът е

вписан в Служба по вписванията с вх.рег.№ 432, дв.вх.рег.№ 432, том I, акт 92 на 30.01.2018 г. С решение от 25.04.2019 г. Общото събрание на дружеството е приело като съдружник Л. Ц. С., която е внесла като апортна вноска недвижимо имущество; увеличен е капитала на дружеството от 500 лв. на 300 500 лв.; вписан е нов съдружник – Л. Ц. С., която притежава 30 000 дяла на стойност по 10 лв.

В исковата молба се твърди, че УПИ I-360 в кв.42 по кадастралния и регулационен план на с.***, общ.Криводол, първият одобрен със Заповед № 56/1996 г., а вторият одобрен със Заповед № 142/1996 г., идентичен с част от бивш парцел I-145 в кв.51 по регулационния план на с.***, одобрен със Заповед № 356/1932 г., е записан на К. Д. С.. Посочва се, че няма съставени документи за собственост, но върху този имот е било установено владение още преди 1932 г., като общият наследодател К. Д. С. и синът му С. К. С. са владели съвместно този имот. В допълнителна молба, представена в с.з. на 20.08.2020 г. ишците въвеждат нови твърдения относно владението на поземления имот, според които владението е започнало на 01.01.1926 г. от С. И. С., починал през 1979 г., и е продължено от неговия низходящ К. Д. С., който е придобил собствеността върху имота по силата на наследяване и на давностно владение. По отношение на постройките в имота в исковата молба се твърди, че преди 07.04.1987 г. в имота са били изградени една двуетажна масивна жилищна сграда с площ 75 кв.м. и три паянтови стопански сгради, а до 31.03.2001 г. са били построени още две масивни жилищни сгради с площ 100 кв.м. и 76 кв.м., като тези строежи са търпими и не подлежат на премахване. Впоследствие с уточняващата молба от 24.02.2020 г. се конкретизира, че двуетажната масивна жилищна сграда с идентификатор 500.360.5 и площ 100 кв.м., както и двуетажната масивна жилищна сграда с идентификатор 500.360.6 и площ 76 кв.м., са построени до 1993 г., а паянтовата стопанска сграда с идентификатор 500.360.10 и площ 11 кв.м. и двуетажната паянтова стопанска сграда с идентификатор 500.360.11 и площ 22 кв.м., са били индивидуална собственост на С. К. С.. Твърди се, че тези сгради са построени и владени само от С. К. С., без участието на баща му К. Д. С. и сестра му Б.К. С., както и без принос на Л. Ц. С., тъй като няколко години след сключването на брака между С. К. С. и втората му съпруга Л. Ц. С. двамата са се разделили и съжителството им е било само формално, без съпругата да има принос в изграждането на сградите с труд, средства, работа в домакинството или грижи за децата. В депозираната молба в с.з. на 20.08.2020 г. се конкретизира, че К. Д. С. е в периода 1960 г.-1981 г. е владял и придобил по давност двуетажната масивна жилищна сграда с площ 75 кв.м. и паянтова стопанска постройка с площ 55 кв.м., както и че през 1988 г. той е отстъпил безвъзмездно право на строеж в полза на сина си С. К. С., който по време на фактическа раздяла с Л.С. е построил със свои средства останалите сгради и е упражнявал владение върху същите само за себе си.

При така изложените твърдения се иска да бъде допусната съдебна делба, както следва:

1/ На имоти, останали в наследство след смъртта на К. Д. С., починал на 09.07.2006 г., и представляващи:

- поземлен имот с идентификатор 500.360, за който са отредени УПИ I и УПИ XIII в кв.42 по регулационния план на с.***, общ.Криводол, одобрен със Заповед № 142/10.09.1996 г. на кмета на Община Криводол, с площ 3 384 кв.м., при граници: ПИ 500.361 на И. Г. С., землищна граница и ПИ 500.371 на Ц. В. Б.;

- двуетажна масивна жилищна сграда с идентификатор 500.360.1, с площ 75 кв.м., построена в описания поземлен имот;

- паянтова селскостопанска сграда, с идентификатор 500.360.8, с площ 55 кв.м., построена в същия имот.

Иска се делбата на тези имоти да бъде допусната между Е. С. С., Т. С. С., "Силедо" ООД и Б. К. Г., при следните права: 3/6 ид.ч. за Б. К. Г. и по 1/6 ид.ч. за Е. С. С., Т. С. С. и "Силедо" ООД.

2/ На имоти, останали в наследство след смъртта на С. Д. С., починал на 14.08.2017 г., и представляващи:

- двуетажна масивна жилищна сграда, с идентификатор 500.360.5, с площ 100 кв.м., построена в описания поземлен имот;

- двуетажна масивна жилищна сграда, с идентификатор 500.360.6, с площ 76 кв.м., построена в същия имот;

- паянтова стопанска сграда, с идентификатор 500.360.10, с площ 11 кв.м., построена в същия имот;

- двуетажна паянтова стопанска сграда, с идентификатор 500.360.11, с площ 22 кв.м.

Иска се делбата на тези имоти да бъде допусната между Е. С. С., Т. С. С. и "Силедо" ООД при равни права – по 1/3 ид.ч.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата Б. К. Г., която признава обстоятелството, че страните са наследници на К. Д. С., починал на 09.07.2006 г. Изразява становище, че общият наследодател е бил собственик на описаните в исковата молба имоти. Заявява, че желае да бъде допусната съдебна делба на имотите, като ѝ бъде определен дял в размер на 1/2 ид.ч.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба и от ответниците "Силедо" ЕООД и Л. Ц. С., в който се изразява становище за недопустимост и неоснователност на исковата претенция. Ответниците считат, че не е допустимо в едно производство да се съединяват иски за съдебна делба на две отделни наследства при различен кръг на участници във всяка от имуществените общности.

По отношение на наследството на К. Д. С., в което са включени УПИ 500.360 по кадастралния план на с.***, общ.Криводол и намиращите се в него двуетажна масивна жилищна сграда 500.360.1 и паянтова стопанска сграда 500.360.8, ответниците намират, че следва да бъде допусната съдебна делба, но при различни права, а именно:

4/8 ид.ч. за Б.К. С., 2/8 ид.ч. за "Силедо" ЕООД и по 1/8 ид.ч. за всеки от ищите. Навеждат доводи, че Д. С. С. е законен наследник на С. К. С. и приживе е упражнил правото си да приеме откритото наследство на своя баща чрез прехвърлянето на наследствените права на "Силедо" ООД. Твърдят, че С. К. С. и Л.Ц. К. са имали сключен граждански брак, като в тази насока се позовават на представено с отговора удостоверение за граждански брак.

По отношение на сградите, за които се твърди, че са били индивидуална собственост на С. К. С., ответниците поддържат, че следва да бъде допусната съдебна делба между посочените в исковата молба лица, но при следните права: 6/8 ид.ч. за "Силедо" ЕООД, което е придобило наследствените и личните права на Л. Ц. С., както и наследствените права на Д. С. С., и по 1/8 ид.ч. за всеки от ищите. Оспорват изложените в исковата молба твърдения, че С. К. С. е придобил по давност поземления имот, както и че четири от сградите в имота са построени единствено с негови средства и труд и без принос на Л. Ц. С.. Твърдят, че съпрузите не са били във фактическа раздяла, че Л.С. лично е участвала с труд и средства при изграждането на сградите, както и че С. К. С. никога не е заявявал или демонстрирал по какъвто и да е начин намерение за своеене.

С обжалваното Решение № 260202/06.04.2021 г. по гр.д.№ 9/2020 г. Районен съд-Враца:

- признава за недоказано на основание чл.194, ал.3, изр.1 ГПК оспорването на истинността на официални свидетелстващи документи – Акт за граждански брак № 001/26.12.1983 г. за съпрузите С. К. С. и Л. Ц. С., удостоверение за наследници № 75/16.10.2020 г. и удостоверение за родствени връзки № 76/16.10.2020 г. на Кметство с.***, както и на други представени по делото официални свидетелстващи документи, сочещи Л. Ц. С. като втора съпруга на С. К. С., съответно като негова наследница по закон;

- изключва на основание чл.194, ал.32 ГПК от доказателствения материал удостоверения изх.№ 74/09.10.2020 г. и изх.№ 75/09.10.2020 г. на Кметство с.***, както и останалите документи по делото, в които е вписано, че С. К. С. към момента на смъртта си е бил със семейно положение "разведен", както и документи за наследници по закон, в които Л. Ц. С. и/или Д. С. С. не са посочени като наследници на С. К. С.;

- прекратява като процесуално недопустимо производството по делото в частта относно ответницата Л. Цекона С.;

- допуска съдебна делба между Е. С. С., Т. С. С., Б. К. Г. и "Силедо" ЕООД по отношение на недвижим имот, представляващ поземлен имот с идентификатор № 500.360, за който са образувани УПИ I и XIII в кв.42 по регулационния план на с.***, общ.Криводол, одобрен със Заповед № 142/10.09.1996 г. на кмета на Община Криводол, с обща площ на имота от 3,384 дка, с предназначение: за жилищно застрояване, ведно с построените в имота сгради: № 500.360.1 – двуетажна масивна

жилищна сграда с площ 75 кв.м.; № 500.360.2 – едноетажна масивна сграда за обитаване с площ 81 кв.м.; № 500.360.3 – едноетажна масивна сграда за обитаване с площ 41 кв.м.; № 500.360.4 – едноетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 15 кв.м.; № 500.360.5 – двуетажна масивна жилищна сграда с площ 100 кв.м.; № 500.360.6 – двуетажна масивна сграда за обитаване с площ 76 кв.м.; № 500.360.7 – едноетажна масивна жилищна сграда с площ 16 кв.м.; № 500.360.8 – едноетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 55 кв.м.; № 500.360.9 – двуетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 50 кв.м.; № 500.36.10 – едноетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 11 кв.м. и № 500.360.11 – двуетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 22 кв.м., при следните дялове: за Е. С. С. – 1/8 ид.ч., за Т. С. С. – 1/8 ид.ч., за Б. К. Г. – 4/8 ид.ч. и за "Силедо" ЕООД, с.*** – 2/8 ид.ч.

Пред първоинстанционния съд са събрани писмени и гласни доказателства и е изслушана специализирана комплексна почеркова и техническа експертиза. Пред въззивната инстанция са събрани нови гласни доказателства в условията на чл.266, ал.3 ГПК.

След като обсъди събраните доказателства, поотделно и в тяхната пълнота, във връзка с наведените от страните доводи в хода на съдебното производство, настоящият съдебен състав прави следните фактически и правни изводи:

Съдът е сезиран с иск с правно основание чл.34 ЗС за делба на съсобствени имоти, придобити по силата на наследствено правоприемство и разпоредителни сделки. Делбеното производство е в първа фаза – по допускане на делбата и съгласно чл.344, ал.1 ГПК с решението съдът следва да се произнесе между кои лица следва да бъде допусната делба, за кои имоти ще се извърши делбата и каква е частта на всеки сънаследник.

I. Кръг на наследниците:

В случая между страните не се спори, че след смъртта на общия наследодател К. Д. С., починал на 09.07.2006 г., негови законни наследници са били преживялата му съпруга Е. В. С., която е починала на 31.12.2018 г., както и низходящите му – дъщеря Б. К. Г. и син С. К. С., който е починал на 14.08.2017 г. Тези обстоятелства се потвърждават и от приложеното по делото удостоверение за наследници изх.№ 09/05.02.2019 г., изд. от Кметство с.***, общ.Криводол.

Спорен е въпросът относно кръга на наследниците на починалия син на общия наследодател - С. К. С.. Към исковата молба е приложено удостоверение за наследници изх.№ 093/11.06.2019 г., изд. от Кметство с.***, общ.Криводол, в което е отразено, че С. К. С., със семейно положение: женен, починал на 14.08.2017 г., Акт за смърт № 0666/15.08.2017 г., съставен в гр.Враца, след смъртта си е оставил следните наследници по закон: Л. Ц. С. – съпруга, Е. С. С. – син, Т. С. С. – син и Д. С. С. – син, починал на 06.06.2019 г.

На първо място страните спорят по въпроса дали между наследодателя С. К.

С. и Л. Ц. С. е бил сключен граждански брак, респ. дали последната има качеството на законен наследник в качеството си на преживяла съпруга.

Към отговора на исковата молба ответниците Л. Ц. С. и "Силедо" ЕООД са представили удостоверение за сключен граждански брак между С. К. С. и Л.Ц. К., с фамилно име след брака: С., издадено въз основа на Акт за сключен граждански брак № 0001/26.12.1983 г., съставен в с.***, общ.Криводол. С молба, депозирана в с.з. на 15.10.2020 г., процесуалният представител на ишците е оспорил истинността на това удостоверение за сключен граждански брак, както и на Акт за граждански брак № 001/26.12.1983 г., въз основа на който е издадено същото. С определение, постановено в същото съдебно заседание районният съд е открил производство по реда на чл.193 ГПК за установяване истинността на тези документи.

В подкрепа на твърденията си, че между наследодателя им С. К. С. и ответницата Л. Ц. С. не е бил сключен граждански брак, ишците от своя страна представят удостоверение за наследници изх.№ 74/09.10.2020 г. и удостоверение за семейно положение, съпруг/а и деца изх.№ 75/09.10.2020 г., издадени от Кметство с.***, общ.Криводол, в които е отразено, че С. К. С. е със семейно положение: разведен, както и че негови наследници са само синовете му Е. С. С., Т. С. С. и Д. С. С.. Истинността на тези документи е оспорена от ответниците Л.С. и "Силедо" ЕООД и с определение, постановено в с.з. на 15.10.2020 г., районният съд е открил производство по реда на чл.193 ГПК.

В рамките на откритите производства са събрани многобройни писмени доказателства и е изслушано заключението на комплексна съдебна почеркова и техническа експертиза.

Между страните не се спори, а и от представените копия от Решение от 21.02.1978 г. по гр.д.№ 1482/1977 г. на Врачанския окръжен съд и издаденото въз основа на същото удостоверение № 1-1482/77 от 27.10.1978 г., се установява, че С. К. С. е имал сключен предходен граждански брак с П. К. Й., от който са родени ишците Е. С. С. и Т. С. С., като този граждански брак е прекратен с развод и решението е влязло в законна сила на 14.03.1978 г.

Ишците са представили заверено копие от Акт за граждански брак № 1/26.12.1983 г. на Кметство с.***, сключен между С. К. С. и Л.Ц. К.. В акта са положени подписи за лицата, сключили граждански брак, подписи от свидетели, както и подпис от длъжностно лице по гражданско състояние Д. П. Г.. Представили са и копие от Акт № 1/26.12.1983 г. на Кметство с.***, което им е било предоставено от Община Криводол с писмо изх.№ 94-Е-420-4/11.12.2020 г. Съдът намира за неоснователни наведените във въззивната жалба доводи, че е налице несъответствие между двата акта, което следва да бъде обсъдено и преценено. Единствената разлика се състои в това, че представеното от ишците копие е двустранно и на гърба му е извършено отбелязване от длъжностното лице по гражданското състояние относно

броя актове, които се съдържат в регистъра за 1983 г., а представеното от общината копие е само на Акт № 1/26.12.1983 г. Копията на самия акт са напълно идентични, поради което настоящият съдебен състав приема, че са на един и същи документ и представляват годни доказателства.

В писмо изх.№ 94-Е-420-2/27.10.2020 г. на Община Криводол е посочено, че през 1983 г. длъжностното лице по гражданско състояние е бил Д. П. Г..

Във връзка с издадените от Кметство с.***, общ.Криводол удостоверение за наследници изх.№ 74/09.10.2020 г. и удостоверение за семейно положение, съпруг/а и деца изх.№ 75/09.10.2020 г., в които за С. К. С. е отразено семейно положение "разведен", по делото са постъпили писмо изх.№ 62/21.10.2020 г., писмо изх.№ 70/17.12.2020 г. и писмо изх.№ 23/25.01.2021 г. от същото кметство, в които е отразено, че тези удостоверения следва да се считат невалидни, тъй като в удостоверението за наследници е пропусната като наследник Л. Ц. С., а в удостоверението за семейно положение С. К. С. неправилно е вписан като разведен. В последното писмо е посочено, че Е.С. два пъти е подавал искания за издаване на удостоверение за наследници на С. К. С. с вх.№ 123/21.09.2017 г. и вх.№ 93/11.06.2019 г., в които като семейно положение на своя баща е отбелязал "женен". В трето искане с вх.№ 74/09.10.2020 г. за издаване удостоверение за наследници на същото лице е посочено семейно положение "разведен". В писмото се посочва, че длъжностното лице е констатирало това несъответствие, но тъй като към 09.01.2020 г. в електронния регистрационен картон в НБД С. С. е фигурирал със семейно положение "разведен" и след настояване на заявителя Е.С., е издало удостоверение изх.№ 74/09.10.2020 г. и удостоверение изх.№ 75/09.10.2020 г., но с уговорката, че ще бъде извършена справка в ГРАО-гр.Криводол, където се поддържат електронните регистрационни картони за жителите на с.***, и ако има грешка удостоверенията следва да бъдат върнати за анулирането им. След извършена такава справка на 12.10.2020 г. е констатирано, че е налице грешка, поради което Е.С. е помолен да върне удостоверенията, но той не се отзовал. В подкрепа на изложените в това писмо данни от Кметство с.*** са представени заверени копия от подадени от Е.С. искания за издаване на удостоверение за наследници на С. К. С. с вх.№ 123/21.09.2017 г. и вх.№ 93/11.06.2019 г., в които същият е посочил Л. Ц. С. като съпруга и законен наследник на своя баща, както и заверени копия от издадените въз основа на тези заявления удостоверения за наследници със същите номера, в които е отразено същото обстоятелство. Представено е и заверено копие от искане вх.№ 74/09.10.2021 г. на Е.С., в което посочва като семейно положение на своя баща С. К. С.: разведен, а като негови наследници по закон - само тримата му синове. Представени са и екземпляри от удостоверение изх.№ 74/09.10.2020 г. и удостоверение изх.№ 75/09.10.2020 г., които са анулирани поради допуснатата грешка в семейното положение на С. К. С.. От Кметство с.*** са издадени нови удостоверения за наследници изх.№ 75/16.10.2020 г. и № 77/19.10.2020 г., в които

като наследници са вписани Л. Ц. С. – съпруга, Е. С. С. – син, Т. С. С. – син и Д. С. С. – син. , както и нови удостоверения за семейно положение - № 76/16.10.2020 г. и № 78/19.10.2020 г., в които е отразено, че Л. Ц. С. е съпруга на С. К. С..

Към делото е приложено и писмо изх.№ 94-Е-420-1/22.01.2021 г. на Община Криводол, в което е отразено, че в периода от 01.01.2020 г. до 26.10.2020 г. е била извършена промяна в електронния запис за семейното положение на С. К. С., поради следните причини: Във връзка с указания от ГД ГРАО за работата на общините през 2020 г. е следвало да бъдат въведени липсващи актове за раждане, брак и смърт в електронните лични регистрационни картони, тъй като в записите в НБД "Население" за голяма част от населението не са били обработени актовете за граждански брак и разводите. В Община Криводол в Регистъра за граждански бракове на с.*** е бил отразен сключен през 1983 г. граждански брак между С. К. С. и Л. Ц. С., но тъй като в акта е посочено, че бракът е втори, не е било възможно същият да бъде обработен, без да е обработен първият акт с последващ развод. На 05.08.2020 г. Община Мездра, където е сключен първия брак, е обработила акта за граждански брак и развода, като е променила семейното положение от "женен" на "разведен". На 12.10.2020 г., след уведомяване от Кметство с.*** за несъответствие в семейното положение на С. К. С., Община Криводол е обработила втория брак от 1983 г., при което семейното положение на лицето отново е променено на "женен", каквото е било в действителност, като при обработката е въведен номера и датата на сключения втори граждански брак в с.***.

Приложени са заверени копия от личния регистрационен картон на Л. Ц. С., в който е отразено, че е омъжена с втори пореден брак, а имената на съпруга ѝ са С. К. С., както и от личния регистрационен картон на С. К. С., в който е отразено, че е женен с втори пореден брак, с Акт за брак № 1/26.12.1983 г., а имената на съпругата му са Л. Ц. С..

Ищците са представили и писмо рег.№ 369000-1588/29.01.2021 г. от ОД на МВР-Враца, към което са приложени заверени копия от заявления на С. К. С. за издаване на свидетелство за правоуправление на МПС и за издаване на лична карта, които обаче няма доказателствена стойност в настоящия спор, тъй като в същите изобщо не са били попълвани графите за семейно положение.

Според заключението на приетата пред районния съд комплексна почеркова и техническа експертиза, подписите, положени за "Сключили граждански брак" и Акт за граждански брак № 1 от 26.12.1983 г. на Кметство с.***, общ.Криводол са изпълнени от С. К. С. и Л. Ц. С., а подписът, положен за "Длъжностно лице по гражданско състояние" и подписа след "Длъжностно лице по гражданско състояние" в същия Акт са изпълнени от Д. П. Г.. При извършеното техническо изследване в Регистър за вписване на актовете за граждански бракове на с.***, общ.Криводол вещото лице не е установило нарушаване на целостта на същия и няма данни за прибавяни и/или

промяна на прошнуроването на актовата книга.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи по спорния въпрос дали между наследодателят С. К. С. и Л. Ц. С. е бил сключен граждански брак, респ. дали последната има качеството на законен наследник в качеството си на преживяла съпруга.

Бракът представлява доброволен съюз между мъж и жена, като законен е само гражданският брак – чл.38, ал.2 КРБ /отм./ и чл.46, ал.1 КРБ. Както според действащата към момента на сключване на спорния граждански брак между С. К. С. и Л. Ц. С. разпоредба на чл.3 от СК /Обн., ДВ, бр. 23 от 22.03.1968 г., отм., бр. 41 от 28.05.1985 г., в сила от 1.07.1985 г./, така и според действащата към настоящия момент разпоредба на чл.5 СК /обн.ДВ бр.47 от 23.06.2009 г., в сила от 01.10.2009 г./, бракът се сключва по взаимно, свободно и изрично съгласие, дадено лично и едновременно пред длъжностното лице по гражданското състояние. Изразеното от встъпващите в брак съгласие има и формален израз – съгласно чл.6, ал.2 от СК от 1968 г. /онм./ бракът се счита за сключен с подписването на акта от встъпващите в брак и длъжностното лице по гражданското състояние.

Тези законови разпоредби налагат извод, че актът за сключване на граждански брак е форма за действителност на гражданския брак, като съставянето и подписването на акта има не само удостоверително (доказателствено) значение, но и конститутивно действие - със сключването на гражданския брак в тази форма се пораждат личните и имуществени отношения между съпрузите и последните придобиват това качество.

Според чл.122 и сл. от Закона за лицата и семейството /отм. в тази част с ДВ, бр. 67 от 1999 г./, респ. чл.34 и сл. от Закона за гражданската регистрация, както и според легалната дефиниция в чл.16 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация, актът за граждански брак представлява официален писмен документ, в който по законов ред се регистрира събитието брак. Съставя се от длъжностните лица по гражданското състояние в общината или кметството, на чиято територия е станало събитието, които след като констатираят съобразно разписаните в закона общи и специални правила наличието на определени факти, материализират чрез удостоверителното си изявление настъпването им. С отменената разпоредбата на чл.124 ЗЛС, както с разпоредбата на чл. 34, ал. 2 ЗГР на актовете за гражданско състояние е придадена доказателствена сила на отразените в тях данни до доказване на тяхната неистинност. При оценката на материалната доказателствена сила на акта за гражданско състояние като официален документ, трябва да се отчита, че съгласно чл. 179 ГПК тази доказателствена сила се отнася само до това, което се е осъществило пред длъжностното лице по гражданско състояние и то го е възприело лично. Както бе посочено, при сключването на брак длъжностното лице по гражданско състояние възприема лично волеизявленията на страните и удостоверява същите в съставения акт. Това е и основната разлика на този акт за

гражданско състояние с другите такива - актовете за раждане и смърт, които се съставят въз основа на подадени съобщения, а не въз основа на личните възприятия на длъжностното лице по регистрацията.

В конкретния случай по делото е представен Акт за граждански брак № 1/26.12.1983 г. на Кметство с.***, общ.Криводол, сключен между наследодателя С. К. С. и Л. Ц. С.. Ищците оспорват истинността на този акт, като твърдят, че същият не е подписан от наследодателя им С. К. С. /вж. молба от 15.10.2020 г. и оспорването на л.93 от първоинстанционното дело/. Настоящият съдебен състав намира, че ищците не са провели успешно доказване на тези свои твърдения, така както изисква носената от тях доказателствена тежест в откритото производство по чл.193 ГПК. От заключението на изслушаната пред районния съд комплексна съдебна почеркова и техническа експертиза се установи по категоричен начин, че положените в акта подписи за лица, сключили граждански брак, са изпълнени от посочените в документа като встъпващи в брак лица, а именно – С. К. С. и Л. К. С., както и че подписът за длъжностно лице е изпълнен от посоченото такова - Д. П. Г., който е бил оправомощен, видно от писмо изх.№ 94-Е-420-2/27.10.2020 г. на Община Криводол. От същото заключение се установява, че актът за граждански брак се намира в Регистъра на актовете за граждански бракове на с.***, общ.Криводол при Община Криводол, и няма данни за нарушаване целостта на същия, както и за прибавяне и/или промяна на прошнуроването на актовата книга. Заключението на експерта е оспорено, както пред районния, така и пред въззивния съд, но предвид категоричността и обосноваването на първоначалното заключение и липсата на каквито и да са колебания и съмнения на експерта, настоящият съдебен състав е приел искането за допускане на повторна и/или допълнителна комплексна почеркова и техническа експертиза за неоснователно.

При изложените съображения, настоящият съдебен състав приема за недоказано оспорването на истинността на Акт № 1/26.12.1983 г. на Кметство с.***, общ.Криводол. Ето защо и като взе предвид, че са изпълнени и всички други законови изисквания при съставянето на посочения акт за граждански брак, съдът приема за доказан фактът на сключване на граждански брак между С. и Л. С. След като не е опровергана материалната доказателствена сила на акта за гражданско състояние, то неуспешно се явява и оспорването на издадените въз основа на него официални свидетелстващи документи, а именно – удостоверение за наследници № 75/16.10.2020 г. и удостоверение за семейно положение № 76/16.10.2020 г., изд. от Кметство с.***, както и на всички други представени по делото удостоверения, сочещи Л. Ц. С. като втора съпруга на С. К. С., съответно като негова наследница по закон. При същите съображения се налага извод за успешно оспорване на съдържанието на издадените удостоверения за наследници изх.№ 74/09.10.2020 г. и удостоверение за семейно положение, съпруг/а и деца изх.№ 75/09.10.2020 г. на Кметство с.***, общ.Криводол, в частта, в която е отразено, че покойният С. К. С. е със семейно положение "разведен" и

Л. Ц. С. не е посочена сред кръга на наследниците по закон. Ето защо решението на районния съд се явява правилно и законосъобразно в частта, в която се е произнесъл в рамките на откритите производства по чл.193 ГПК.

Както бе посочено, актът за граждански брак има не само удостоверително, но и конститутивно действие, поради което доказването на факта на сключване на гражданския брак следва да бъде извършено именно с този документ. От събраните по делото доказателства се установи, че през годините са били допуснати пропуски от администрацията при отразяването на развода на наследодателя С. С. и акта за втория му брак в регистрите на населението и по-конкретно в електронния регистрационен картон на това лице, което е довело и до издаване на удостоверения за наследници и за семейно положение с противоречиво съдържание. Този факт обаче по никакъв начин не може да повлияе върху действителността на сключения от него брак с Л.С.. По делото не се навеждат доводи, нито има каквито и да са данни този брак да е прекратен с развод преди смъртта на С. С., поради което съдът намира, че към момента на откриване на наследството му ответницата Л.С. е имала качеството на негова съпруга, а като такава и на законен наследник съгласно чл.9, ал.1 от Закона за наследството.

На второ място, между страните е спорен въпросът относно произхода на Д. С. С. от наследодателя С. К. С., респ. относно качеството му на наследник. Както в исковата молба, така и в хода на съдебното производство пред двете инстанции, ищците Е. С. С. и Т. С. С. твърдят, че Д. С. не е син на техния баща и пряк наследодател С. С..

По делото е представено заверено копие от Акт за раждане № 1291/12.10.1988 г. на Д. С. С., в който е отразено, че негови родители са С. К. С. и Л. Ц. С.. Като заявител е посочен С. К. С., а като документ, удостоверяващ раждането – съобщение за раждане № 1257/12.10.1988 г. на Окръжна болница-Враца. Актът е подписан от обявителя и от длъжностно лице по гражданското състояние. Въз основа на така съставения акт за раждане в личния регистрационен картон на Д. С. С., заверено копие от който е приложен като доказателство по делото, са вписани същите данни относно родителите му, а в личните регистрационни картони на С. К. С. и Л. Ц. С., заверени копия от които също са приложени като доказателства по делото, е отразено, че имат дете – Д. С. С.. Във всички представени по делото удостоверения за наследници, които са посочени по-горе в мотивите на настоящия съдебен акт, Д. С. е вписан като син и законен наследник на С. С..

По искане на ищците пред първоинстанционния съд е издадено съдебно удостоверение, чрез което да се снабдят от МБАЛ "Христо Ботев" АД, гр.Враца с извадка от регистъра за ражданията в периода 01.10.1988 г. – 30.10.1988 г. и с евентуално налични декларации от лицата, декларирали произхода на Д. С. С., но по делото не са представени документи, с които да са се снабдили въз основа на това удостоверение.

Пред първоинстанционния съд ищите са поискали да бъде допусната ДНК експертиза, както и за нуждите на същата да бъде извършена ексхумация на тленните останки на С. К. С. и Д. С. С.. Районният съд е постановил отказ за допускане на ексхумация и поради липсата на друг биологичен материал не е допуснал поисканата експертиза. В жалбата се твърди, че отказът на първоинстанционния съд да допусне ДНК експертиза е постановен в нарушение на процесуалните правила, но не се подновява нито това искане, нито искането за извършване на ексхумация, поради което въззивният съд не се е произнасял по същите. Доколкото събраните по делото доказателства, в т.ч. и гласните такива, не съдържат данни, които да пораждат каквото и да е съмнение относно произхода на Д. С. /напр. липса на контакти между родителите му или други обективни причини, сочещи на невъзможност същият да е заченат от С. С./, настоящият съдебен състав намира, че не се налага и служебно произнасяне по искането за допускане на ДНК експертиза, респ. по искането за ексхумация.

При така възприетата фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи по спорния въпрос относно произхода на Д. С. С. от наследодателя С. К. С., респ. относно качеството му на наследник.

Актът за раждане, като вид акт за гражданско състояние, представлява официален документ, на който чл.124 ЗЛС /отм./ и чл.34, ал.2 ЗГР придават доказателствена сила за отразените данни до доказване на тяхната неистинност, както вече бе посочено по-горе в мотивите. Данните в акта за раждане се попълват въз основа на документи за самоличност на лицата, като следва да се посочи, че съгласно чл.35, ал.1 от Наредбата за гражданското състояние /отм. ДВ, бр. 41 от 18.05.2004 г./ задължението за обявяване на раждането е преди всичко на бащата, като той е длъжен да обяви раждането на детето лично или чрез нотариално упълномощено лице. При оценката на материалната доказателствена сила на акта за раждане като официален документ следва да се отчита, че се отнася до това, което се е осъществило пред длъжностното лице по гражданското състояние и то го е възприело лично. В конкретния случай подписът на С. К. С. като обявител на раждането на детето Д. С. С. и вписването му като баща на същото се е осъществило пред длъжностното лице по гражданското състояние, без възражения от негова страна, длъжностното лице по гражданското състояние го е възприело лично, което сочи на истинност на тези данни в акта за раждане на Д. С. С.. По делото не са събрани никакви други доказателства, които да опровергават или поне да поставят под съмнение истинността на този официален документ, поради което настоящият съдебен състав приема, че не е доказано оспорването на посочения в акта за раждане и презумирания от разпоредбата на чл.31 от СК от 1968 г. /отм./ произход на Д. С. от С. С. като съпруг на майката Л.С.. При тези съображения съдът приема за доказано и качеството на Д. С. С. на наследник на своя баща и пряк наследодател С. К. С. съгласно чл.5, ал.1 ЗН.

В обобщение на изложеното, въззивният съд намира, че към момента на откриване на наследството на К. Д. С. негови законни наследници са преживялата му съпруга Е. В. С., починала на 31.12.2018 г.; дъщеря му Б. К. Г. и сина му С. К. С., починал на 14.08.2017 г. Към момента на откриване на наследството на С. К. С. негови законни наследници са преживялата му съпруга Л. Ц. С. и синовете му Е. С. С., Т. С. С. и Д. С. С.. Последният е починал на 06.06.2019 г. и съгласно разпоредбата на чл.6 ЗН негов единствен законен наследник е майка му Л. Ц. С..

II. Делбени имоти:

Към исковата молба е приложена скица № 62/23.02.2018 г. на имот № 500.360, за който са образувани УПИ I и XIII в кв.42 по регулационния план на с.***, общ.Криводол, одобрен със Заповед № 142/10.09.1996 г. на кмета на Община Криводол, с обща площ на имота от 3,384 дка. В скицата е отразено, че имотът е записан на името на К. Д. С., но няма данни за документ за собственост. Представено е удостоверение изх.№ 19/23.02.2018 г., изд. от Община Криводол, от което се установява, че УПИ I-360 в кв.42 и УПИ XIII-360 в кв.42 по кадастрален и регулационен план на с.***, общ.Криводол, първият план одобрен със Заповед № 56/1996 г., а вторият план одобрен със Заповед № 142/96 г. /по скица № 62 от 23.02.2018 г./ са идентични с част от бивш УПИ I-145 в кв.51 по регулационния план на с.***, одобрен със Заповед № 356/1932 г.

Скица № 62/23.02.2018 г. съдържа описание на построените в имота 11 сгради, както следва: № 500.360.1 – двуетажна масивна жилищна сграда с площ 75 кв.м.; № 500.360.2 – едноетажна масивна сграда за обитаване с площ 81 кв.м.; № 500.360.3 – едноетажна масивна сграда за обитаване с площ 41 кв.м.; № 500.360.4 – едноетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 15 кв.м.; № 500.360.5 – двуетажна масивна жилищна сграда с площ 100 кв.м.; № 500.360.6 – двуетажна масивна сграда за обитаване с площ 76 кв.м.; № 500.360.7 – едноетажна масивна жилищна сграда с площ 16 кв.м.; № 500.360.8 – едноетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 55 кв.м.; № 500.360.9 – двуетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 50 кв.м.; № 500.36.10 – едноетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 11 кв.м. и № 500.360.11 – двуетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 22 кв.м. Представено е удостоверение № 23/03.04.2018 г., изд. от Община Криводол, в което е отразено, че съгласно нотариално заверена декларация № 169/26.03.2018 г. двуетажната масивна жилищна сграда с площ 75 кв.м. и трите паянтови стопански сгради са изградени преди 07.04.1987 г., а двуетажната масивна жилищна сграда с площ 100 кв.м. и двуетажната масивна жилищна сграда с площ 76 кв.м. са изградени до 31.03.2001 г., поради което общинската администрация удостоверява, че строежите са били допустими по разпоредбите, действали към момента на изграждането им и в съответствие с § 16, ал.1 и § 127, ал.1 от ПЗР на ЗУТ представляват търпими строежи и не подлежат на премахване и забрана за ползване.

Спорен между страните е въпросът чия собственост са следните построени в имот № 500.360 сгради: № 500.360.5 – двуетажна масивна жилищна сграда с площ 100 кв.м.; № 500.360.6 – двуетажна масивна сграда за обитаване с площ 76 кв.м.; № 500.36.10 – едноетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 11 кв.м. и № 500.360.11 – двуетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 22 кв.м.

След известни противоречия в твърденията си, ищите поддържат окончателно становище, че тези сгради са изградени с лични средства и труд на С. С., без участието на баща му К. С. и сестра му Б.Г. и без принос на съпругата му Л.С., с която в периода на изграждане са били във фактическа раздяла.

Ответницата Б.Г. не изразява ясно и категорично становище по отношение на посочените сгради, а ответниците Л.С. и "Силедо" ЕООД не оспорват твърденията, че тези сгради са построени от С. С., а само твърденията, че това е станало без принос на неговата съпруга и че двамата са били във фактическа раздяла.

По делото не са представени никакви писмени доказателства и по-конкретно строителни книжа, касаещи построяването на посочените сгради.

Пред първоинстанционния съд, както и пред настоящата съдебна инстанция са събрани гласни доказателства. От показанията на всички разпитани по делото свидетели се установява по непротиворечив начин, че дворното място първоначално е владяно от дядо С., по прякор "Патурестия", както и от неговия син К. С., като двамата са изградили в имота една двуетажна жилищна сграда, лятна кухня /мутвак/ с две стаи, както и стопански постройки за отглеждане на животни. В тази жилищна сграда първоначално е живеело семейството на К. С., в т.ч. и децата му Б. и С., а възрастният С. С. е живеел в мутвака (св.П.Ц.). Впоследствие в лятната кухня са заживели К. С. и съпругата му Е. С., а в жилищната сграда са останали да живеят синът им С. С. и съпругата му Л.С. (св.Я.П.). След като се е омъжила Б.К. е напуснала имота и се е установила да живее в гр.Криводол, но е продължила редовно да посещава бащиния си имот и да се грижи за родителите си (св.П.Ц. и св.С.К.). Също непротиворечиво от показанията на всички разпитани по делото свидетели се установява, че след 1986 г. С. С. е изградил в имота нова двуетажна къща с площ около 100 кв.м., към която е направил и двуетажна пристройка, първоначално ползвана като мазе, а по-късно като гараж и стая за живеене, а втория ѝ етаж - като складова стая. Свидетелите установяват, че след изграждането на новата жилищна сграда С. С. и съпругата му са заживели в същата. Непротиворечиво всички разпитани свидетели установяват, че С. С. е изградил в имота и нови стопански постройки, които са ползвани за отглеждане на животни. Впечатленията на разпитаните по делото свидетели са, че новата къща и стопанските постройки са строени от С. за него и семейството му (св.П.Ц., св.С.К.), без участието и без претенции от страна на баща му К. С. и сестра му Б.К. (св.Я.П., св.В.А., св.К.К.). Част от свидетелите (Я.П., К.Н., св.П.К.) установяват, че са помагали на строежа, като са викани от С. и той им е заплащал за работата.

В показанията на разпитаните пред първоинстанционния съд свидетели С.К., В.А. и К.К. заявяват, че новата къща и стопанските постройки са построени от С. и Л.. Свидетелите А. и К. установяват, че по време на строежа Л. е била бременна, но въпреки това е помагала като е готвела за майсторите на строежа, както и за отглеждането на животните. В противен смисъл са единствено показанията на свидетеля К., който твърди, че Л.С. не е помагала при строителство, както и че С. и Л. са спели в отделни стаи. Съдът не дава вяра на показанията на този свидетел в тази част, тъй като същите противоречат на останалите събрани по делото гласни доказателства.

При така възприетата фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи относно собствеността на имотите, чиято делба се иска да бъде допусната:

Безспорно е обстоятелството, че поземленият имот е бил владян първоначално от С. И. С., а впоследствие и от сина му К. С. явно, спокойно и несмущавано в продължение на повече от 10 години, поради което може да бъде направен обоснован извод, че имотът и първоначално изградените в него двуетажна жилищна сграда, лятна кухня и стопански постройки са придобити от общия наследодател К. С. по силата на наследяване и присъединено давностно владение. По делото не се установи след смъртта на К. С., неговият син С. С. да е отблъснал владението на останалите наследници – майка си Е. С. и сестра си Б.К. и да е демонстрирал по отношение на тях, че владее имота само за себе си. Тъкмо напротив, от свидетелските показания се установи, че майка му е продължила да живее в имота почти до смъртта си през 2018 г., а сестра му е продължила да посещава бащиния си имот и да се грижи за своята майка. При тези данни, настоящият съдебен състав намира, че не са доказани наведените твърдения в част от подадените от ищците молби, че прекият им наследодател С. С. е придобил по давност собствеността върху целия поземлен имот и всички постройки в същия.

По отношение на изградените в имота след 1986 г. двуетажна масивна жилищна сграда с площ 100 кв.м.; двуетажна масивна сграда за обитаване с площ 76 кв.м.; едноетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 11 кв.м. и двуетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 22 кв.м. обаче може да бъде направен извод, че същите са изградени и владени от С. С. и Л.С. и са придобити от тях по силата на давностно владение, упражнявано явно, спокойно и несмущавано в продължение на повече от 10 години след 1986 г. Действително липсват доказателства за учредяване право на строеж по надлежния ред от собственика на земята за изграждането на тези сгради. Доколкото обаче същите са обособени като самостоятелни обекти, то могат да бъдат придобивани чрез правна сделка или давност от лице, което не притежава право на собственост върху земята или е съсобственик на същата. В този смисъл са Решение №109 от 14.06.2010г. на ВКС по гр.д.№446/2009г. и Решение №172 от 12.10.2015г. на

ВКС по гр.д.№1167/2015г., ГК, I г.о., в които се приема, че по давност може да се придобие сграда, която е отделен (обособен) обект на право на собственост, както върху съсобствен терен, така и върху терен на трето лице. В Решение № 45/01.04.2021 г. на ВКС по гр.д.№ 2151/2020 г., ГК, I г.о., пък е прието, че стопанска постройка може да представлява самостоятелен обект и да бъде притежавана от лице, което не притежава права върху дворното място, в което е построена, както и върху жилищната сграда в това дворно място. В същия съдебен акт е пояснено, че преценката дали една постройка представлява принадлежност към жилищна сграда, към дворното място, в което е построена, или представлява самостоятелен обект на право на собственост, следва да се извърши с оглед нейното предназначение към момента на построяването □ и към момента, в който настъпва ефектът на съответния придобивен способ (сделка или придобивна давност), въз основа на който лицето, което не притежава права върху дворното място, респ. върху построената в това дворно място жилищна сграда, поддържа, че е придобило собствеността. Правилото, че прехвърлянето на правото на собственост върху земята прави приобретателя собственик и на всички постройки и насаждения, освен ако не е уговорено нещо различно при сключване на договора, т.е. ако постройките не са изрично изключени от предмета на разпореждане, намира приложение в хипотеза, при която поземлен имот е застроен с жилищна сграда и със спомагателни, обслужващи постройки, които нямат самостоятелно предназначение, т.е. представляват принадлежност към сградата на основното застрояване и съгласно чл. 98 ЗС следват нейната собственост, но не и когато тези постройки имат самостоятелно предназначение. Основна характеристика на самостоятелния обект на правото на собственост освен неговата физическа обособеност, е и възможността да се ползва самостоятелно и в този смисъл да има предназначение различно от това да обслужва дворното място, в което е построен, респ. да обслужва жилищната сграда, построена в това дворно място. Стопанската постройка-плевня и обор може да има такова специфично предназначение, а именно да служи за отглеждане на животни като занятие и за съхранение на фураж и да е построена с такава цел от лицето, което претендира собствеността върху нея. По отношение на такава постройка, която не е функционално свързана с останалите постройки в дворното място, вкл. и с построената в него жилищна сграда, не съществува пречка да бъде придобита в собственост от лице, което не притежава вещни права върху дворното място и останалите постройки в него, чрез правна сделка или по давност.

В конкретния случай С. С. и Л.С. са построили жилищна сграда и пристройка към същата, както и стопански постройки, като последните са били предназначени за отглеждане на животни по занятие. Ето защо и с оглед изложената съдебна практика следва да бъде прието, че всички изградени от тях постройки могат да бъдат обособени като отделни обекти на право на собственост върху съсобствения парцел. Съдът приема за недоказани наведените от ищите доводи, че Л.С. няма принос в

изграждането на тези обекти, тъй като от събраните по делото доказателства не се потвърждават твърденията им, че в периода на изграждането на тези обекти съпрузите са били във фактическа раздяла. Тъкмо напротив, от доказателствата по делото се установи, че построяването на новата жилищна сграда е извършено в период, в който двамата са живели заедно в старата жилищна сграда и Л.С. е била бременна. Ето защо следва да се приеме, че тези имоти са придобити по давност от С. С. и Л.С. в режим на съпругеска имуществена общност.

III. Делбени квоти:

С оглед посочения по-горе в мотивите кръг на наследниците, съобразно чл.5, ал.1, чл.6 и чл.9, ал.1 от ЗН и с оглед установеното по делото обстоятелство, че с Договор за продажба на наследствени права от 30.01.2018 г. Л. Ц. С. и Д. С. С. са продали на "Силедо" ЕООД наследствените си права като съвкупност от права и задължения, включени в наследството от общия им наследодател С. К. С., правата, при които следва да бъде допусната делбата, са следните:

- по отношение имотите, останали в наследство от К. Д. С.: 4/8 ид.ч. за Б. К. Г., по 1/8 ид.ч. за Е. С. С. и Т. С. С. и 2/8 ид.ч. за "Силедо" ЕООД;

- по отношение имотите, останали в наследство от С. К. С.: по 1/8 ид.ч. за Е. С. С. и за Т. С. С. и 6/8 ид.ч. за "Силедо" ЕООД (в т.ч. притежаваната и апортирана от Л.С. индивидуална част от СИО и наследствените права на Л. и Д. С.и от останалата им в наследство част на С. С. от СИО, които са прехвърлени на дружеството с договор за продажба на наследствени права).

В обобщение на всичко изложено, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение на районния съд в частта, в която е прието, че построените в наследствения поземлен имот № 500.360 сгради, а именно: № 500.360.5 – двуетажна масивна жилищна сграда с площ 100 кв.м.; № 500.360.6 – двуетажна масивна сграда за обитаване с площ 76 кв.м.; № 500.36.10 – едноетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 11 кв.м. и № 500.360.11 – двуетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 22 кв.м., са били собственост на общия наследодател К. С., е постановено в нарушение на материалния закон и е необосновано, поради което следва да бъде отменено в тази част. Вместо това следва да бъде постановено решение, с което да бъде допусната съдебна делба на посочените сгради между следните съделители и при следните права: по 1/8 ид.ч. за Е. С. С. и Т. С. С. и 6/8 ид.ч. за "Силедо" ЕООД.

С оглед изхода на спора, разноските за въззивната инстанция следва да останат за сметка на всяка от страните, така както са направени, тъй като жалбата се уважава, но не и в частта относно поисканите от въззивниците делбени квоти.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 260202/06.04.2021 г. по гр.д.№ 9/2020 г. по описа на Районен съд-Враца **В ЧАСТТА**, в която е допусната съдебна делба на следните сгради: № 500.360.5 – двуетажна масивна жилищна сграда с площ 100 кв.м.; № 500.360.6 – двуетажна масивна сграда за обитаване с площ 76 кв.м.; № 500.36.10 – едноетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 11 кв.м. и № 500.360.11 – двуетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 22 кв.м. между следните съделители Е. С. С., Т. С. С., Б. К. Г. и "Силедо" ЕООД, и вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ДОПУСКА СЪДЕБНА ДЕЛБА между Е. С. С., Т. С. С. и "Силедо" ЕООД на съсобствени недвижими имоти – сгради, построени в имот № 500.360, за който са образувани УПИ I и XIII в кв.42 по регулационния план на с.***, общ.Криводол, както следва: № 500.360.5 – двуетажна масивна жилищна сграда с площ 100 кв.м.; № 500.360.6 – двуетажна масивна сграда за обитаване с площ 76 кв.м.; № 500.36.10 – едноетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 11 кв.м. и № 500.360.11 – двуетажна паянтова селскостопанска сграда с площ 22 кв.м., при следните права: 1/8 ид.ч. за Е. С. С., 1/8 ид.ч. Т. С. С. и 6/8 ид.ч. за "Силедо" ЕООД.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____